

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΕΝΑΡΞΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΠΕΙΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Ξεκινάμε με μία διαπίστωση που ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε. Όλα κατακτιούνται με αγώνες. Αν στις φυλακές σήμερα μπορούμε να έχουμε βιβλία, τηλεόραση, ελεύθερη τηλεφωνική επικοινωνία, άδειες, αναστολές, αν δε μας χτυπάνε οι δεσμοφύλακες το οφείλουμε στις αιματηρές εξεγέρσεις και τις απεργίες πείνας παλιότερων κρατούμενων. Σήμερα είναι η δικιά μας ώρα να παλέψουμε και να κερδίσουμε. Ήρθε η ώρα να μειωθούν οι εξωφρενικές ποινές που αφειδώς μοιράζονται, να δίνονται υποχρεωτικά οι άδειες και οι αναστολές στο τυπικό όριο, να μειωθεί η ισόβια σε 12 χρόνια υποχρεωτικής έκτισης και 4 χρόνια μεροκάματα, να δίνεται η αναστολή στα 2/5 έκτισης στις υπόλοιπες ποινές, να μειωθεί ο χρόνος προφυλάκισης στους 12 μήνες, να υπάρχει η δυνατότητα χρήσης internet, να μετατραπούν τα επισκεπτήρια σε ελεύθερα, να εξασφαλιστεί η ερωτική συνεύρεση.

Να μην ξαναχτιστούν φυλακές αισθητηριακής απομόνωσης όπως αυτές σε Μαλανδρίνο, Τρίκαλα, Γρεβενά, Δομοκό, Χανιά, Νιγρίτα, Δράμα, όπου οι κρατούμενοι δεν έχουν καμία επαφή με το εξωτερικό περιβάλλον και βλέπουν ακόμα και τον ουρανό μέσω μεταλλικού πλέγματος. Οι ήδη υπάρχουσες πρέπει να μετασχηματιστούν αρχιτεκτονικά και να πάψουν να δίνουν βάση μόνο στην αποτροπή εξεγέρσεων κι αποδράσεων βάζοντας σε τρίτο πλάνο τις συνθήκες διαβίωσης.

Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών πρέπει να κλείσουν. Όλα αυτά είναι ζητήματα που οι κρατούμενοι στο σύνολο μας πρέπει να διεκδικήσουμε και να κερδίσουμε. Με αφορμή τον αγώνα που ξεκινάμε τα αναδεικνύουμε και ζητάμε από τους κρατούμενους σε όλες τις φυλακές να τα λάβουν υπόψη για τις νέες μάχες που έρχονται.

Η φυλακή και η καταστολή γενικότερα αποτελεί έναν από τους βασικούς πυλώνες του καπιταλιστικού συστήματος. Στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο καπιταλιστικής διαχείρισης που επικρατεί σήμερα η καταστολή κεντριοποιείται όλο και περισσότερο ως επιλογή του κράτους εκφραζόμενη συμπυκνωμένα στο δόγμα Νόμος και Τάξη. Η εγκατάλειψη του προηγούμενου μοντέλου, του κεϋνσιανού κράτους κοινωνικής πρόνοιας οδήγησε στη φτωχοποίηση περισσότερων ανθρώπων τόσο στο εσωτερικό των δυτικών μητροπόλεων όσο και στην καπιταλιστική περιφέρεια. Από τη στιγμή που ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού δεν μπορεί να απορρόφηθεί στην παραγωγική και καταναλωτική διαδικασία, η διαχείριση τους μπορεί να γίνει μόνο κατασταλτικά.

Η αποτελεσματική κατασταλτική διαχείριση επέβαλε τη δημιουργία ειδικών καθεστώτων εξαίρεσης οριοθετώντας παράνομες πράξεις σ' ένα ειδικό νοηματικό πλαίσιο. Πράξεις που δεν αντιμετωπίζονται ανάλογα με τη συγκεκριμένη ποινική βαρύτητά τους, αλλά ανάλογα με την επικινδυνότητα τους για την εύρυθμη καθεστωτική λειτουργία..

Σε αυτό το καθεστώς εξαίρεσης εντάσσεται η αντιμετώπιση του εσωτερικού εχθρού (με την εφαρμογή του «τρομονόμου» για τους κατηγορούμενους για ένοπλη πάλη και του

«κουκουλονόμου» για όσους συλλαμβάνονται μετά από συγκρούσεις σε πορείες), του λεγόμενου «οργανωμένου εγκλήματος» ή καλύτερα της «μαύρης» καπιταλιστικής λειτουργίας, των μεταναστών οι οποίοι πλέον κρατούνται χωρίς τη διάπραξη κάποιου αδικήματος, αλλά απλώς λόγω της υπαρξής τους. Των χούλιγκαν που διώκονται με ειδικούς αθλητικούς νόμους, των γυναικών που στιγματίστηκαν ως μάλιστα για την κοινωνία κι ο κατάλογος μπορεί να συνεχιστεί. Ότι εν δυνάμει μπορεί να προκαλέσει κλυδωνισμούς στην αποτελεσματική συστημική λειτουργία αντιμετωπίζεται με κάποια ειδική ρύθμιση.

Στην ελληνική πραγματικότητα η διαδικασία αυτή ξεκίνησε νομικά στις αρχές του 2000 κι έκτοτε εξελίσσεται συνεχώς. Το 2001 το ελληνικό κράτος συμπορευόμενο με τον από τότε ονομαζόμενο «πόλεμο ενάντια στην τρομοκρατία», που σε παγκόσμιο επίπεδο αναβάθμισε και το πόλεμο ενάντια στον εσωτερικό εχθρό ψήφισε το άρθρο 187 περί εγκληματικής οργάνωσης. Το 2004 ψήφισε το άρθρο 187^A περί τρομοκρατικής οργάνωσης.

Την ίδια χρονική περίοδο λειτούργησαν οι πρώτες φυλακές υψίστης ασφαλείας στο Μαλανδρίνο, όπου μεταφέρθηκαν οι πιο απειθαρχοί κρατούμενοι, οι οποίοι βίωναν μια ειδική σωφρονιστική μεταχείριση με αισθητηριακή απομόνωση, κράτηση σε ολιγομελείς πτέρυγες και δυσκολίες στις άδειες και στις αναστολές.

Το 2002 οι κρατούμενοι της υπόθεσης 17N φυλακίστηκαν στα υπόγεια κελιά των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού επίσης σε συνθήκες απομόνωσης, φυσικής κι αισθητηριακής. Η λειτουργία των φυλακών Μαλανδρίνου και των υπόγειων κελιών στον Κορυδαλλό για ποινικούς και πολιτικούς κρατούμενους αντίστοιχα αποτέλεσε την πρώτη εφαρμογή ειδικών συνθηκών κράτησης στον ελλαδικό χώρο μεταπολιτευτικά.

Με τα άρθρα 187 και 187A διευρύνονται τα πλαίσια ώστε να χωρέσουν περισσότερες πράξεις κι ανεβαίνει ο πήχης της τιμωρίας. Η λειτουργία αυτών των νομοθεσιών ορίζει ειδικούς δικαστές και εισαγγελείς, ειδικές αίθουσες δικαστηρίων, απουσία ενόρκων, μεγαλύτερες ποινές για κάθε αδίκημα και τελευταία τη δίωξη πρόθεσης τέλεσης παρόμοιου αδικήματος. Πρόκειται για ξεκάθαρα εκδικητική νομοθεσία που στοχεύει στην εξόντωση των κρατουμένων.

Μια ξεχωριστή περίπτωση εδώ είναι ο πολυτραυματίας αντάρτης Σάββας Ξηρός ο οποίος επί 13 χρόνια αντιμετωπίζει έναν αργό θάνατο μέσα στη φυλακή.

Η τελευταία χρονικά εφαρμογή του καθεστώτος εξαίρεσης είναι η λειτουργία των φυλακών τύπου Γ. Μέσα από την επιβάρυνση του νομικού πλαισίου που τις ορίζει επιμηκύνεται υπέρμετρα η έκταση της ποινής όσων κρατούνται εκεί. Και αυτό εκτός της φυσικής κι αισθητηριακής απομόνωσης που συνεπάγεται ο εγκλεισμός σε φυλακές τύπου Γ.

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό του καθεστώτος εξαίρεσης είναι η αρχικά πιλοτική εφαρμογή του κι η μετέπειτα συνεχόμενη διεύρυνσή του. Παράδειγμα η εφαρμογή του άρθρου 187 που αρχικά αφορούσε κάποιες δεκάδες κρατουμένων και πλέον μ' αυτό κατηγορείται περίπου το 30% του συνολικού αριθμού των εγκλειστών.

Η εφαρμογή των φυλακών τύπου Γ είναι ένα άλλο παράδειγμα, όπου εκτός από όσους ορίζονται αρχικά ως κρατούμενοι τύπου Γ (κατηγορούμενοι με τα άρθρα 187 και 187A)

οποιοσδήποτε απείθαρχος φυλακισμένος μπορεί να οριστεί επικίνδυνος και να μεταχθεί εκεί.

Εκτός από το νόμιμο το καθεστώς εξαίρεσης αποκρυσταλλώνεται και στο ερευνητικό-αποδεικτικό πεδίο. Η εμφάνιση της ανάλυσης του DNA δημιούργησε μια νέου τύπου αστυνομική-δικαστική προσέγγιση, η οποία παρουσιάζει τα πορίσματά της ως αναμφισβήτητες αλήθειες.

Εκ φύσεως το γενετικό υλικό αποτελεί ένα εξαιρετικά επισφαλές στοιχείο ως προς τα συμπεράσματα που μπορεί να εξάγει κάποιος αναλύοντάς το. Η ευκολία μεταφοράς του από άνθρωπο σε άνθρωπο ή σε αντικείμενα κι η ανάμιξή του αφήνει τόσες πιθανότητες ανοιχτές όσα και τα συμπεράσματα που θέλει να εξάγει κάποιος χρησιμοποιώντας το ως αποδεικτικό μέσο.

Αν κι αυτά είναι απολύτως γνωστά τόσο στους επιστήμονες που ασχολούνται με το ζήτημα όσο και στους κατασταλτικούς μηχανισμούς που το χρησιμοποιούν, η συλλογή, η επεξεργασία κι η καταγραφή του γενετικού υλικού αποτελεί το νέο νομικά κατασταλτικό υπερόπλο ακριβώς λόγω της ασάφειας που εμπεριέχει.

Η ανεπάρκεια της χρησιμοποιούμενης μεθόδου εμφανίζεται από την ηχηρή απουσία των βιολόγων αστυνομικών στα δικαστήρια προκειμένου να στηρίξουν τις αναλύσεις τους σε αντίθεση με αστυνομικούς που διενήργησαν τη σύλληψη, την ανάκριση, πυροτεχνουργούς κι άλλες ειδικότητες.

Η σημασία που αποδίδει η κατασταλτική πρακτική στην ανάλυση του DNA καταδεικνύεται από τη συνεχώς αυξανόμενη χρήση του στις δικαστικές αίθουσες. Άνθρωποι έχουν κατηγορηθεί για διάφορα αδικήματα με μοναδική ένδειξη ένα μίγμα γενετικών τύπων κοντά στον ύπο διερεύνηση χώρο. Παρόλο που η διεθνής επιστημονική μέθοδος ορίζει ως επισφαλή την ανάλυση μιγμάτων, έχουν υπάρξει αρκετές καταδίκες με μόνη ένδειξη την ανεύρεση μίγματος.

Εξ άλλου η επιμονή της αστυνομίας στη βίαια λήψη του DNA που όχι απλά επιτρέπεται αλλά επιβάλλεται μετατρέποντας την όλη διαδικασία σε βασανιστήριο είναι άλλη μια ένδειξη της σημασίας που έχει για το καθεστώς η δημιουργία βάσεων βιοδεδομένων.

Για όλους αυτούς τους λόγους θεωρούμε πως είναι καίριο πολιτικά να μπει ένας φραγμός στον τρόπο αξιολόγησης του γενετικού υλικού.

Δε χωράει καμία αμφισβήτηση ότι το κράτος μεταχειρίζεται κάθε μέσο που του επιτρέπουν οι εκάστοτε κοινωνικοί συσχετισμοί για τη διατήρηση της ταξικής κυριαρχίας. Επομένως θα ήταν κουτό να περιμένουμε από όσους βλάπτονται από τον ανατρεπτικό αγώνα να μην πάρουν τα μέτρα τους. **Αυτό που μπορούμε να απαιτήσουμε από τα αφεντικά και το κράτος τους μέσα απ' το ανάλογο κόστος που θα τους επιφέρουμε είναι να οπισθοχωρήσουν καταργώντας :**

- το άρθρο 187
- το άρθρο 187Α
- την επιβαρυντική διάταξη για την πράξη που τελέστηκε με καλυμμένα χαρακτηριστικά («κουκουλονόμο»)
- το νομικό πλαίσιο που ορίζει τη λειτουργία των φυλακών τύπου Γ.

Και οριοθετώντας την επεξεργασία και χρήση του γενετικού υλικού.Συγκεκριμένα απαιτούμε :

- την κατάργηση της εισαγγελικής διάταξης που επιβάλλει τη βίαιη λήψη του DNA
- την πρόσβαση κι ανάλυση του γενετικού δείγματος από πραγματογνώμονα βιολόγο της εμπιστοσύνης τους κατηγορουμένου, αν το επιθυμεί
- την κατάργηση της ανάλυσης δειγμάτων που εμπεριέχεται μίγμα γενετικού υλικού άνω των δύο ατόμων

Επίσης απαιτούμε :

- την άμεση απελευθέρωση του Σάββα Ξηρού προκειμένου να μπορεί να λάβει τη νοσηλεία που χρειάζεται.

Δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στα λόγια οποιασδήποτε κυβέρνησης και δεν ξεχνάμε ότι όλα μέσα από αγώνες κατακτιούνται. Γί αυτό το λόγο ξεκινάμε απεργία πείνας από 2/3 απαιτώντας την ικανοποίηση των αιτημάτων μας.

Δίκτυο Αγωνιστών Κρατουμένων

* Από σήμερα ξεκινούν απεργία πείνας οι συμμετέχοντες στο Δ.Α.Κ σύντροφοι Αντώνης Σταμπούλος, Τάσος Θεοφίλου, Φοίβος Χαρίσης, Αργύρης Ντάλιος και Γιώργος Καραγιαννίδης μαζί με τους συντρόφους Δημήτρη Κουφοντίνα, Νίκο Μαζιώτη και Κώστα Γουρνά. Οι υπόλοιποι συμμετέχοντες στο δίκτυο σύντροφοι θα ακολουθήσουν σε μεταγενέστερο χρόνο.